Programarea calculatoarelor

FMI

Secția Calculatoare și tehnologia informației, anul I

Cursul 5 / 30.10.2023

Programa cursului

□ Introducere

- Algoritmi
- Limbaje de programare.

☐ Fundamentele limbajului C

- Introducere în limbajul C. Structura unui program C.
- Tipuri de date fundamentale. Variabile.
 Constante. Operatori. Expresii. Conversii.
- Tipuri derivate de date: pointeri, tablouri, șiruri de caractere, structuri, uniuni, câmpuri de biți, enumerări
- Instrucțiuni de control
- Directive de preprocesare. Macrodefiniţii.
- Funcții de citire/scriere.
- Etapele realizării unui program C.

☐ Fișiere text

- Funcții specifice de manipulare.
- ☐ Funcții (1)
 - Declarare şi definire. Apel. Metode de trasmitere a paramerilor. Pointeri la funcții.

■ Tablouri şi pointeri

- Legătura dintre tablouri și pointeri
- Aritmetica pointerilor
- Alocarea dinamică a memoriei
- Clase de memorare

□ Şiruri de caractere

Funcții specifice de manipulare.

Fișiere binare

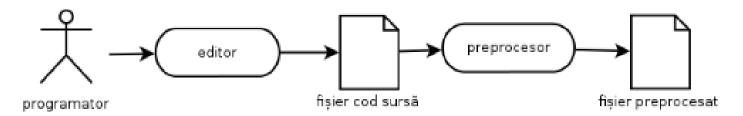
- Funcții specifice de manipulare.
- Structuri de date complexe şi autoreferite
 - Definire şi utilizare
- ☐ Funcții (2)
 - Funcții cu număr variabil de argumente.
 - Preluarea argumentelor funcției main din linia de comandă.

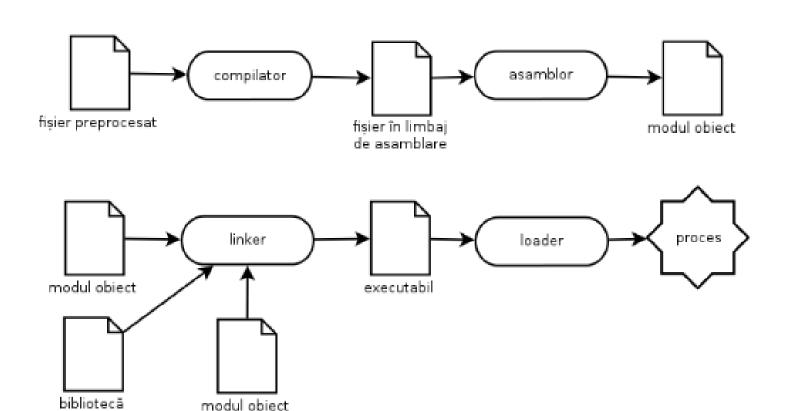
Cursul de azi

1. Etapele realizării unui program C

2. Directive de preprocesare. Macrodefiniții

3. Funcții de citire scriere





- etape pentru obţinerea unui cod executabil:
 - editarea codului sursă
 - salvarea fișierului cu extensia.c

preprocesarea

- efectuarea directivelor de preprocesare (#include, #define)
- ca un editor modifică și adaugă la codul sursă

3. compilarea

- verificarea sintaxei
- codul este tradus din cod de nivel înalt în limbaj de asamblare

4. asamblarea

- transformare în cod obiect (limbaj mașină) cu extensia.o, .obj
 - nu este încă executabil!
- 5. link-editarea (editarea legăturilor)
 - combinarea codului obiect cu alte coduri obiect (al bibliotecilor asociate fișierelor header)
 - transformarea adreselor simbolice în adrese reale

1. Preprocesarea

gcc –E program.c

```
5 "prog_aux.c"
int functie_prog_aux()
    printf("Acesta este prog_aux.c");
    return 0;
 5 "program.c" 2
1 "prog_aux2.c" 1
int functie_prog_aux2()
    printf("Acesta este prog_aux2.c");
    return 0;
 6 "program.c" 2
int main()
    int z = 0;
    functie_prog_aux();
    functie_prog_aux2();
    printf("n = %d \n",z);;
    return 0:
```

2. Compilarea gcc –S program.c (produce program.s)

```
.file "program.c"
       .section .rdata,"dr"
LC0:
       .ascii "Acesta este prog_aux.c\0"
        .text
        .globl _functie_prog_aux
               _functie_prog_aux; .scl 2; .type 32;

    endef

        . def
_functie_prog_aux:
LFB14:
        .cfi_startproc
        pushl %ebp
       .cfi_def_cfa_offset 8
        .cfi_offset 5, -8
       movl %esp, %ebp
       .cfi_def_cfa_register 5
               $24, %esp
       subl
               $LCO, (%esp)
       mov1
               _printf
       call.
               $0, %eax
       mov1
        leave
        .cfi_restore 5
       .cfi_def_cfa 4, 4
       .cfi_endproc
LFE14:
       .section .rdata, "dr"
LC1:
       .ascii "Acesta este prog_aux2.c\0"
        .globl _functie_prog_aux2
               _functie_prog_aux2; .scl
                                              2; .type 32;
        . def
                                                                      . endef
_functie_prog_aux2:
LFB15:
       .cfi_startproc
        pushl %ebp
        .cfi_def_cfa_offset 8
        .cfi_offset 5, -8
       movl %esp, %ebp
        .cfi_def_cfa_register 5
               $24, %esp
        subl
       mov1
               $LC1, (%esp)
```

3. Asamblarea gcc –c program.c (produce program.o)

```
և – ¬լ ¶ ¹.text
`.data
         € 0À.rdata
                                         @ 0
            @/4
@/15
$ è , ÉÃU‱åfì↑ǹ$† è , ÉÃU‰åfäðfì è
    è°ÿÿÿèÇÿÿÿ<D$ %D$<sup>j</sup>Ç<sup>j</sup>$/ è , ÉÃ
prog aux.c Acesta este prog aux2.c n = %d
GCC: (MinGW.org GCC-6.3.0-1) 6.3.0 ¶ zR | □ ←
              - Afio.... B
ΙυÅ
7 7
    < h Aft ... B
ΙυÅ
      \ 6 ; Afi .... B
۱wÅ
          - ¶ ` - ¶ .file þÿ g program.c
            1 .text
    main 7 printf
                            1 S .rdata
$zzz .eh frame functie prog aux functie prog aux2 .rdata
$zzz .eh frame
```

- preprocesare + compilare + asamblare + link-editare
 - gcc program.c
 - produce a.out ca fisier executabil
 - □ gcc program.c –o alt_nume
 - produce alt_nume ca fisier executabil
- pentru proiecte mari (zeci de mii de linii de cod) daca schimbam o functie nu vrem sa recompilam intreg proiectul ci doar sa compilam fisierul cu functia schimbata.
- Link-editorul va produce codul obiect final.

- Varianta modularizata:
- compilez fiecare fisier (modul) în parte
 - gcc -c prog_aux.c => produce prog_aux.o
 - gcc -c prog_aux2.c => produce prog_aux2.o
 - □ gcc −c program.c => produce program.o

- □ Link-editez codul obiect (am nevoie ca "program.c" să știe unde găsește funcțiile auxiliare)
 - gcc prog_aux.o prog_aux2.o program.o –o prog_final
 - produce fisierul executabil prog_final

Cursul de azi

1. Etapele realizării unui program C

2. Directive de preprocesare. Macrodefiniții

3. Funcții de citire scriere

Preprocesarea în limbajul C

- apare înaintea procesului de compilare a codului sursă (fișier text editat într-un editor și salvat cu extensia .c)
- preprocesarea codului sursă asigură:
 - includerea conținutului fișierelor (de obicei a fișierelor header)
 - definirea de macrouri (macrodefiniții)
 - compilarea condiționată
- constă în substituirea simbolurilor din codul sursă pe baza directivelor de preprocesare
- directivele de preprocesare sunt precedate de caracterul diez #

Directiva #include

copiază conținutul fișierului specificat în textul sursă

#include <nume_fisier>

caută nume_fisier în directorul unde se află fișierele din librăria standard instalată odată cu compilatorul

#include "nume_fisier"

caută nume_fisier în directorul curent

Directiva #include. Exemple

```
// include fisierul stdio.h
// din directoarele standard
#include <stdio.h>
// include fiserul Liste.h;
// cautarea se face intai in directorul
// curent si dupa aceea in directoarele standard
#include "Liste.h"
// include fisierul Masive.cpp din directorul
// c:\Biblioteci; daca fisierul nu exista nu
// mai este cautat in alta parte si se genereaza
// o eroare de compilare
#include "C:\Biblioteci\Masive.cpp"
```

- folosită pentru definirea (înlocuirea) constantelor simbolice și a macrourilor
- definirea unei constante simbolice este un caz special al definirii unui macro

#define nume text

- in timpul preprocesării nume este înlocuit cu text
- **text** poate să fie mai lung decât o linie, continuarea se poate face prin caracterul \ pus la sfârșitul liniei
- text poate să lipsească, caz în care se definește o constantă vidă

Directivele #define si #include. Exemplu

Ce afișează programul? main.c ceva.txt int divizor(int a, int b) 2 * { main.c ceva.txt 3 int c=a%b; #include <stdio.h> 4 while(c) #include "ceva.txt" { a=b; b=c; c=a%b;} 3 #define MIN 0 6 return b; 4 int main() 6 * { int a,b; do 9 + printf("a="); scanf("%d", &a); 10 printf("b="); scanf("%d", &b); 11 }while (a<=MIN || b<=MIN);</pre> 12 printf("cmmdc(%d,%d)= %d\n",a,b,divizor(a,b)); 13 14 return 0: 15 }

```
main.c
  1 #include <stdio.h>
  2 // definire tip date
  3 #define TIP int
  4
  5 // definire cod pe mai multe linii
  6 #define DEBUG PRINT printf( \
            "File %s, line %d:\n"\
  7
  8
            "x = %d, y = %d, z = %d ", \
            __FILE__ , __LINE__ ,\
 10
            x,y,z)
 11
 12 int main()
 13 * {
 14 TIP x=3, y=5, z;
 15 x *=2;
 16 y += x;
                                  File main.c, line 18:
 z = x * y;
                                  x = 6, y = 11, z = 66
 18
        DEBUG PRINT;
 19 return 0;
 20
```

```
main.c
    #include <stdio.h>
  2 // definire tip date
    #define TIP int
  4
  5 // definire cod pe mai multe linii
  6 * #define DEBUG_PRINT printf( \
            "File %s, line %d:\n"\
            "x = %d, y = %d, z = %d ", \setminus
  8
  9
            __FILE__, LINE__,\
            x,y,z)
 10
 11
 12
    int main()
 13 - {
 14
        TIP x=3,y=5,z;
 15
        x *=2; y += x; z = x * y;
 16
        DEBUG PRINT;
                        File main.c, line 16:
 17 return 0;
 18
    }
                        x = 6, y = 11, z = 66
 19
```

```
main.c

1  #include <stdio.h>
2

3  //constante simbolice
4  #define ALPHA 30
5  #define BETA ALPHA+10
6  #define GAMMA (ALPHA+10)
7

8  //macro-uri
9  #define MIN(a,b) ((a<b)? a:b)
10  #define ABS1(x) (x<0)?-x:x
11  #define ABS2(x) (((x)<0)?(-x):(x))
12  #define INTERSCHIMB(tip,a,b)\
13  {tip c; c=a;a=b;b=c;}</pre>
```

```
70, 80

70, -30

-90, 30

-90, 30

-90, -90, 40
```

```
OBS. Cu paranteză
vs fără paranteză
-90, 3
```

```
main.c
 14
 15
    int main()
 16 * {
 17
          int x=2*BETA, y=2*GAMMA;
          printf("%d, %d\n",x,y);
 18
          int m=MIN(x,y);
 19
          printf("%d, %d\n",m,BETA-x);
 20
          int A=ABS1(BETA-x);
 21
          int A1=ABS1((BETA-x));
 22
          printf("%d, %d\n",A,A1);
 23
 24
          int B=ABS2(BETA-x);
          int B2=ABS2((BETA-x));
 25
          printf("%d, %d\n",B,B2);
 26
 27
          int C=ABS2((x-ALPHA));
          printf("%d, %d, %d\n",A,B,C);
 28
          INTERSCHIMB(int,A,C);
 29
          printf("%d, %d\n",A,C);
 30
 31
 32
          return 0;
 33
```

```
#include <stdio.h>
// definire parametru
#define DIM VECTOR 20
// definire tip vector
#define TIP double
// definire mesaj
#define MESAJ "Calcul suma"
// definire cod pe mai multe linii
#define SEPARATOR printf( \
   "----" \
   "\n");
TIP suma(TIP v[], int n){
//validare lungime
if (n > DIM VECTOR)
printf("dimensiunea este mai mare ca
DIM_VECTOR\n");
//calcul suma
TIP suma = 0;
```

```
for (int i = 0; i < n; i++)
       suma += v[i];
   return suma;}
int main()
/*declarare vector folosind simbolurile
specificate*/
TIP v[DIM VECTOR] = \{1.1, 3.23, 6.62\};
int n = 3;
//utilizare simboluri pentru mesaj
MESAJ;
//inserare cod prin preprocesor
SEPARATOR;
//apel functie
printf("%f",suma(v, 3));
return 0;
                                        20
```

- înlocuirea se continuă până în momentul în care nume nu mai este definit sau până la sfârșitul fișierului
- renunțarea la definirea unei constante simbolice se poate face cu directiva

#undef nume

definirea unui macro:

```
#define nume (lista-parametri) text
```

- □ numele macro-ului este nume
- □ lista de parametri este de ex.: **p1, p2, ..., pn**
- textul substituit este text
- parametrii formali sunt substituiți de cei actuali în text
- apelul macro-ului este similar apelului unei funcții nume (p_actual1,p_actual2,...,p_actualn)

```
main.c
      #include <stdio.h>
      #define SQUARE(x) x*x
                                    Ce afișează programul?
   3
      int main()
  5 * {
  6
          int a=3;
   7
          printf("%d, %d\n",SQUARE(a),a);
          printf("%d, %d\n",SQUARE(a++),a);
   8
          printf("%d, %d\n",SQUARE(a+1),a);
   9
 10
 11
          return 0;
     }
 12
```

```
main.c
     #include <stdio.h>
                                              Ce afișează programul?
  2 #define SQUARE(x) x*x
  3 #define Square(x) (x)*(x)
  4 int main()
  5 * {
  6
          int a=3;
          printf("%d, %d\n",SQUARE(a),a);
  8
          printf("%d, %d\n",SQUARE(a++),a);//a++*(a++)
          printf("%d, %d\n", SQUARE(a+1), a); //a+1*a+1
          int b=3:
 10
          printf("%d, %d\n",Square(b),b);
 11
 12
          printf("%d, %d\n",Square(b++),b);//b++*(b++)
          printf("%d, %d\n", Square(b+1), b); //(b+1)*(b+1)
 13
 14
 15
          return 0;
 16 }
```

```
#include <stdio.h>
                                     Ce afișează programul?
#define DOUBLE(x) x+x
#define Double(x) (x)+(x)
#define DoublE(x) (x+x)
int main()
  int a=3;
  printf("%d, %d\n",DOUBLE(a),a);
  printf("%d, %d\n", 10*DOUBLE(a), a);
  printf("%d, %d\n", 10*Double(a), a);
  printf("%d, %d\n\n", 10*DoublE(a), a);
```

```
#include <stdio.h>
#define DOUBLE(x) x+x
#define Double(x) (x)+(x)
#define DoublE(x) (x+x)
int main()
  int a=3;
  printf("%d, %d\n",DOUBLE(a),a); //a+a
  printf("%d, %d\n",10*DOUBLE(a),a); //10*a+a
  printf("%d, %d\n",10*Double(a),a); //10*a+a
  printf("%d, %d\n\n",10*DoublE(a),a); //10*(a+a)
```

```
#include <stdio.h>
                                     Ce afișează programul?
#define DOUBLE(x) x+x
#define Double(x) (x)+(x)
#define DoublE(x) (x+x)
int main()
  int a=3;
  printf("%d, %d\n", 10*DOUBLE(a+1), a);
  printf("%d, %d\n", 10*Double(a+1), a);
  printf("%d, %d\n\n", 10*DoublE(a+1), a);
```

```
#include <stdio.h>
#define DOUBLE(x) x+x
#define Double(x) (x)+(x)
#define DoublE(x) (x+x)
int main()
  int a=3;
  printf("%d, %d\n",10*DOUBLE(a+1),a); //10*a+1+a+1
  printf("%d, %d\n", 10*Double(a+1),a); //10*(a+1)+(a+1)
  printf("%d, %d\n\n", 10*DoublE(a+1), a); \frac{1}{10*(a+1+a+1)}
```

```
#include <stdio.h>
                                    Ce afișează programul?
#define DOUBLE(x) x+x
#define Double(x) (x)+(x)
#define DoublE(x) (x+x)
int main()
  int a=3;
  printf("%d, %d\n", 10*DOUBLE(a++), a);
  a=3; printf("%d, %d\n",10*Double(a++),a);
  a=3; printf("%d, %d\n\n",10*DoublE(a++),a);
```

```
#include <stdio.h>
#define DOUBLE(x) x+x
#define Double(x) (x)+(x)
#define DoublE(x) (x+x)
int main()
{ int a=3;
printf("%d, %d\n", 10*DOUBLE(a++), a); \frac{10*a+++(a++)}{a++}
a = 3;
printf("%d, %d\n", 10*Double(a++), a); \frac{10*(a++)+(a++)}{(a++)}
a = 3;
printf("%d, %d\n\n", 10*DoublE(a++), a); \frac{10*((a++)+(a++))}{(a++)}
```

```
#define DOUBLE(x) (x) + (x)
a = 5;
printf("%d \n", 10 * DOUBLE( a ) );
//Echivalent cu:
a = 5;
printf("%d \n", 10 * (a) + (a)); // => 55
Corectie:
#define DOUBLE(x) ((x)+(x))
```

OBS. Toate macro-urile care evalueaza expresii numerice necesita parantezare in aceasta maniera pentru a evita interactiuni nedorite cu alti operatori

- invocarea unui macro presupune înlocuirea apelului cu textul macro-ului respectiv
 - se generează astfel instrucțiuni la fiecare invocare și care sunt ulterior compilate
 - se recomandă utilizarea doar pentru calcule simple
 - parametrul formal este înlocuit cu textul corespunzător parametrului actual, corespondența fiind pur pozițională
- timpul de procesare este mai scurt când se utilizează macro-uri (apelul funcției necesită timp suplimentar)

```
main.c
     #include <stdio.h>
   3 → #define medie(a,b,c) {\
               float m = 0;\
   4
               m = 0.4*(a + b) + 0.2*c;
   6
      int main()
   9 + {
           int x=2, y=3, z=4;
  10
           medie(x,y,z);
  11
  12
           printf("medie = %f",m);
  13
  14
           return 0;
  15
                        input
Compilation failed due to following error(s).
 main.c: In function 'main':
  main.c:12:25: error: 'm' undeclared (first use in this function)
             printf("medie = %f".m):
```

```
main.c
      #include <stdio.h>
   1
   2
   3 #define medie(a,b,c) {\
                float m = 0; \setminus
   4
                m = 0.4*(a + b) + 0.2*c;
   5
   6
                return m;\
   7
   8
      int main()
  10 - {
  11
           int x=2, y=3, z=4, m1;
  12
           m1=medie(x,y,z);
           printf("medie = %f",m1);
  13
  14
           return 0;
                        input
Compilation failed due to following error(s).
 main.c: In function 'main':
 main.c:3:22: error: expected expression before '{' token
     3 | #define medie(a,b,c) {\
```

```
main.c
      #include <stdio.h>
      #define medie(a,b,c) \
   4
              float m = 0; \
   5
              m = 0.4*(a + b) + 0.2*c;
   6
      int main()
   8 -
   9
          int x=2, y=3, z=4;
          medie(x,y,z);
  10
          printf("medie = %f",m);
  11
  12
  13
          return 0;
     }
  14
  15
V 2" 3
                                              in
medie = 2.800000
..Program finished with exit code 0
Press ENTER to exit console.
```

```
main.c
      #include <stdio.h>
   3 #define medie(a,b,c) 0.4*(a + b) + 0.2*c
   4
   5
      int main()
   7 -
   8
          int x=2, y=3, z=4;
   9
          printf("medie = %f", medie(x,y,z));
  10
  11
          return 0;
  12
  13
    × ,
                                               input
medie = 2.800000
... Program finished with exit code 0
Press ENTER to exit console.
```

Macro versus functii

Avantaj macro-uri:

Exista operatii pe care functiile nu le pot indeplini.

De exemplu:

Macro versus functii

Dezavantaj macro-uri: Efecte secundare #define MAX(a,b) ((a)>(b))?(a):(b)x = 5; y = 8; z = MAX(x++,y++); printf("x = %d, y = %d, z = %d", x, y, z); //sau z=((x++)>(y++))?(x++):(y++);printf("x = %d, y = %d, z = %d ", x, y, z); Afisare: x = 6, y = 10, z = 9

Macro versus functii

Proprietate	Macro	Functie
Dimensiune cod	Codul macro-ului este introdus in program la fiecare apel (program in crestere)	Codul functiei apare o singura data
Viteza executie	Foarte rapid	Timp aditional dat de apel/return
Evaluare argumente	Argumente evaluate cu fiecare folosire in cadrul macro-ului; pot aparea efecte secundare	Argumente evaluate o singura data (inainte de apel); nu apar efecte secundare datorate evaluarilor multiple
Tip argumente	Macro-urile nu au tip; functioneaza cu orice tip de argument compatibile cu operatiile efectuate	Argumentele au tipuri: sunt necesare functii diferite pentru tipuri diferite de argumente, chiar daca functiile executa acelasi task

```
#include <stdio.h>
     #define VERSION 2
    int main()
         #if VERSION == 1
10
             printf ("versiunea 1 \n");
11
             printf ("Adaugam modulele pentru versiunea 1 ... \n");
12
             // continua cu includerea diverselor module pentru versiunea 1
13
14
15
         #elif VERSION == 2
16
17
             printf ("versiunea 2 \n");
18
             printf ("Adaugam modulele pentru versiunea 2 ... \n");
19
             // continua cu includerea diverselor module pentru versiunea 2
20
21
         #elif VERSION == 3
22
23
             printf ("versiunea 3 \n");
24
             printf ("Adaugam modulele pentru versiunea 3 ... \n");
25
             // continua cu includerea diverselor module pentru versiunea 3
26
27
28
         #endif
29
         return 0;
30
```

- □ facilitează dezvoltarea dar în special testarea codului
- directivele care pot fi utilizate: #if, #ifdef, #ifndef
- directiva #if:

```
#if expr
    text
#endif
```

```
#if expr
     text1
#else (#elif)
     text2
#endif
```

- unde **expr** este o expresie constantă care poate fi evaluată de către preprocesor,
- text, text1, text2 sunt porțiuni de cod sursă
- dacă expr nu este zero atunci text respectiv text1 sunt compilate, altfel numai text2 este compilat și procesarea continuă dupa #endif

□ directiva **#ifdef**:

- unde nume este o constantă care este testată de către preprocesor dacă este definită,
- text, text1, text2 sunt porțiuni de cod sursă
- dacă nume este definită atunci text respectiv text1 sunt compilate, altfel numai text2 este compilat și procesarea continuă dupa #endif

Exemplu:

```
#include <stdio.h>
\#define medie(a,b,c) 0.4 * (a + b) + 0.2 *c
int main()
    int x = 2, y = 3, z = 4;
   #ifdef medie
   printf("medie = %f ", medie(x , y , z));
   #else
   printf("medie extra = f", 0.4 * (x + y) + 0.2 * z);
    #endif
    return 0:
```

directiva #ifndef:

- unde nume este o constantă care este testată de către preprocesor dacă NU este definită,
- text, text1, text2 sunt porțiuni de cod sursă
- dacă nume NU este definită atunci text respectiv text1 sunt compilate, altfel numai text2 este compilat și procesarea continuă dupa #endif

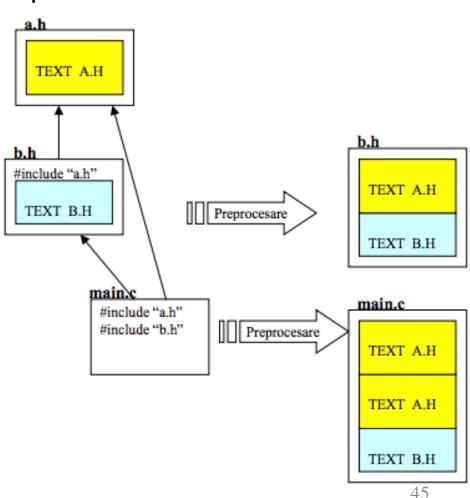
directivele #ifdef şi #ifndef sunt folosite de obicei pentru a evita incluziunea multiplă a modulelor în programarea modulară

fişier antet "a.h"

fişier antet "b.h"

include pe "a.h"

main include "a.h" şi "b.h"



- directivele #ifdef şi #ifndef sunt folosite de obicei pentru a evita incluziunea multiplă a modulelor în programarea modulară
- fișier antet "a.h"
- fişier antet "b.h"
- la începutul fiecărui fișier header se practică de obicei o astfel de secvență

```
#ifndef _MODUL_A_
#define _MODUL_A_
...
#endif /* MODUL A */
```

Macro-uri predefinite

există o serie de macro-uri predefinite care nu trebuie re/definite:

DATE	-data compilării
CDECL	-apelul funcției urmărește convențiile C
STDC	-definit dacă trebuie respectate strict regulile ANSI – C
FILE	-numele complet al fișierului curent compilat
FUNCTION_	-numele funcției curente
LINE	-numărul liniei curente

Macro-uri predefinite

```
#include <stdio.h>
//constante simbolice
#define DEBUG
#define X -3
#define Y 5
int main()
#ifdef DEBUG
   printf("Suntem in functia %s\n", FUNCTION ); //main
#endif
#if X+Y
   double a=3.1;
#else
    double a=5.7;
#endif
    a*=2;
#ifdef DEBUG
    printf("La linia %d valoarea lui a este %f\n",__LINE___,a); //18 6.2
#endif
    a+=10:
    printf("a este %f",a); //16.2
    return 0;
```

Cursul de azi

1. Etapele realizării unui program C

2. Directive de preprocesare. Macrodefiniții

3. Funcții de citire / scriere

Funcții de citire și scriere

- operații de citire și scriere în C:
 - de la **tastatură** (stdin) și la **ecran** (stdout);
 - prin fișiere;
 - efectuate cu ajutorul funcțiilor de bibliotecă
- citirea de la tastatură și scrierea la ecran:
 - fără formatare:

getchar, putchar, getch, getche, putch, gets, puts

cu formatare:

scanf, printf

- incluse în biblioteci:
 - stdio.h (getchar, putchar, gets, puts, scanf, printf)
 - conio.h (getch, getche, putch)

OBS: CODE::BLOCKS nu include biblioteca conio.h

Funcțiile getchar și putchar

- operații de citire și scriere a caracterelor:
 - int getchar(void)
 - citește un caracter de la tastatură
 - □ aşteaptă până este apasată o tastă și returnează valoarea sa → tasta apăsată are imediat ecou pe ecran.
 - int putchar(int c)
 - scrie un caracter pe ecran în poziția curentă a cursorului
 - fișierul antet pentru aceste funcții: stdio.h

Funcțiile gets și puts

- operații de citire și scriere a șirurilor de caractere:
 - char *gets(char *s)
 - citește caractere din <u>stdin</u> si le depune în zona de date de la adresa s, până la apăsarea tastei Enter. În șir, tastei Enter îi va corespunde caracterul '\0'
 - dacă operația de citire reușește, funcția întoarce adresa șirului, altfel valoarea NULL (= 0)
 - int puts(const char *s)
 - scrie pe ecran șirul de la adresa s sau o constantă șir de caractere și apoi trece la linie nouă
 - dacă operația de scriere reușește, funcția întoarce ultimul caracter, altfel valoarea EOF (-1)
- fișierul antet pentru aceste funcții este stdio.h

Funcțiile gets și puts

```
main.c 🔞
          #include <stdio.h>
          #include <stdlib.h>
  3
4
  5
6
7
       □ int main(){
              char sir[10];
  8
  9
              printf("Ce zi e astazi: ");
 10
              gets(sir);
 11
              puts(sir);
 12
 13
              puts("Alegeti DA sau NU. Optiunea dumneavoastra este: ");
 14
              gets(sir);
 15
              puts(sir);
 16
                                     Ce zi e astazi: joi
 17
                                     joi
 18
              return 0:
                                     Alegeti DA sau NU. Optiunea dumneavoastra este:
 19
                                     DΑ
  20
                                     DA
                                     Process returned 0 (0x0) execution time: 3.418 s
                                     Press ENTER to continue.
```

Funcția gets. Dezavantaje

- char *gets(char *s)
- primeste ca input numai un buffer (s), nu stim dimensiunea lui
- problema de buffer overflow: citim in s mai mult decat dimensiunea lui, gets nu ne impiedica, scrie datele in alta parte
- Soluție: folositi fgets: char *fgets(char *s, int size, FILE *stream)
 - fgets(buffer, sizeof(buffer), stdin);
- OBS. In standardul C11 functia gets este eliminata

Funcțiile printf și scanf

- funcții de citire (scanf) și scriere (printf) cu formatare;
- formatarea specifică conversia datelor de la reprezentarea externă în reprezentarea internă (scanf) și invers (printf);
- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - %[flags][width][.precision][length]specifier
- detalii aici:

http://www.cplusplus.com/reference/cstdio/printf/

Funcțiile printf și scanf

formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format

%[flags][width][.precision][length]specifier

Specificator de format	Reprezentare		
%с	caracter		
%s	șir de caractere		
%d, %i	întreg în zecimal		
%u	întreg în zecimal fără semn		
%o	întreg în octal		
%x	întreg în hexazecimal fără semn (litere mici)		
%X	întreg în hexazecimal fără semn (litere mari)		
%f	număr real în virgulă mobilă		
%e, %E	notație științifică - o cifră la parte întreagă		
%ld, %li, %lu, %lo, %lx	cu semnificațiile de mai sus, pentru întregi lungi		
%p	pointer		

prototipul funcției:

int printf(const char *format, argument1, argument2, ...);

unde:

- format este un şir de caractere ce defineşte textele şi formatele datelor care se scriu pe ecran
- □ argument1, argument2,... sunt expresii. Valorile lor se scriu pe ecran conform specificatorilor de format prezenţi în format
- □ functia **printf** întoarce numărul de octeți transferați sau EOF (-1) în caz de eșec.

```
main.c 🔞
          #include <stdio.h>
  1
  2
          #include <stdlib.h>
  3
  4
5
6
7
8
       □ int main(){
              char sir[10] = "Azi e joi";
              printf("Primul caracter din sirul \"%s\" este %c \n", sir, sir[0]);
              int x = 1234:
  9
              printf("Reprezentare lui x in baza 10: x=%d\n",x);
 10
              printf("Reprezentare lui x in baza 8: x=%o\n",x);
 11
              printf("Reprezentare lui x in baza 16 (litere mici): x=%x\n",x);
 12
              printf("Reprezentare lui x in baza 16 (litere mari): x=%X\n",x);
 13
 14
              float y = 12.34;
 15
              printf("Reprezentare lui y ca numar real: y=%f\n",y);
 16
              printf("Reprezentare lui y in notatie stiintifica: y=%e\n",y);
 17
              printf("Reprezentare lui y in notatie stiintifica: y=%E\n",y);
 18
                                 Primul caracter din sirul "Azi e joi" este A
 19
              return 0:
 20
                                 Reprezentare lui x in baza 10: x=1234
                                 Reprezentare lui x in baza 8: x=2322
                                 Reprezentare lui x in baza 16 (litere mici): x=4d2
                                 Reprezentare lui x in baza 16 (litere mari): x=4D2
                                 Reprezentare lui y ca numar real: y=12.340000
                                 Reprezentare lui y in notatie stiintifica: y=1.234000e+01
                                 Reprezentare lui y in notatie stiintifica: y=1.234000E+01
                                 Process returned 0 (0x0)
                                                              execution time: 0.004 s
                                 Press ENTER to continue.
```

```
main.c 🚯
          #include <stdio.h>
          #include <stdlib.h>
  2
  3
  5
6
7
8
9
       □ int main(){
             int a = printf("Ce zi e astazi: ");
             printf("\n a = %d \n",a);
 10
             a = printf("Alegeti DA sau NU. Optiunea dumneavoastra este: ");
 11
             printf("\n a = %d \n",a);
 12
 13
             return 0:
 14
 15
                          Ce zi e astazi:
                           a = 16
                          Alegeti DA sau NU. Optiunea dumneavoastra este:
                           a = 48
                          Process returned 0 (0x0) execution time: 0.005 s
                          Press ENTER to continue.
```

Modelatori de format

- mulți specificatori de format pot accepta modelatori care modifică ușor semnificația lor:
 - □alinierea la stânga
 - minim de mărime a câmpului
 - numărul de cifre zecimale
- modelatorul de format se află între semnul procent și codul pentru format:
 - □caracterul '–' specifică aliniere la stânga;
 - șir de cifre zecimale specifică dimensiunea câmpului pentru afișare
 - caracterul ". urmat de cifre specifică precizia reprezentării

Modelatorul flags

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - □ %[flags][width][.precision][length]specifier

flags	description				
_	Left-justify within the given field width; Right justification is the default (see width sub-specifier).				
	Forces to preceed the result with a plus or minus sign (+ or -) even for positive numbers. By default, only negative numbers are preceded with a - sign.				
(space)) If no sign is going to be written, a blank space is inserted before the value.				
#	Used with o, x or x specifiers the value is preceded with 0, 0x or 0x respectively for values different than zero. Used with a, A, e, E, f, F, g or G it forces the written output to contain a decimal point even if no more				
	digits follow. By default, if no digits follow, no decimal point is written.				
111	Left-pads the number with zeroes (0) instead of spaces when padding is specified (see width subspecifier).				

Modelatorul width

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - □ %[flags][width][.precision][length]specifier

width	description		
(number)	Minimum number of characters to be printed. If the value to be printed is shorter than this number, the result is padded with blank spaces. The value is not truncated even if the result is larger.		
1 76	The width is not specified in the format string, but as an additional integer value argument preceding the argument that has to be formatted.		

Modelatorul precision

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - □ %[flags][width][.precision][length]specifier

.precision	n description			
.number	For integer specifiers (d, i, o, u, x, X): precision specifies the minimum number of digits to be written. If the value to be written is shorter than this number, the result is padded with leading zeros. The value is not truncated even if the result is longer. A precision of 0 means that no character is written for the value 0. For a, A, e, E, f and F specifiers: this is the number of digits to be printed after the decimal point (by default, this is 6). For g and G specifiers: This is the maximum number of significant digits to be printed. For s: this is the maximum number of characters to be printed. By default all characters are printed until the ending null character is encountered. If the period is specified without an explicit value for precision, 0 is assumed.			
.*	The precision is not specified in the format string, but as an additional integer value argument preceding the argument that has to be formatted.			

Modelatorul length

- formatarea se realizează pe baza descriptorilor de format
 - □ %[flags][width][.precision][length]specifier

	specifiers						
length	d i	u o x X	f F e E g G a A	C	S	p	n
(none)	int	unsigned int	double	int	char*	void*	int*
hh	signed char	unsigned char					signed char*
h	short int	unsigned short int					short int*
1	long int	unsigned long int		wint_t	wchar_t*		long int*
11	long long int	unsigned long long int					long long int*
j	intmax_t	uintmax_t					intmax_t*
Z	size_t	size_t					size_t*
t	ptrdiff_t	ptrdiff_t					ptrdiff_t*
L			long double				

Modelatori de format pentru printf

```
main.c 🔯
         #include <stdio.h>
         #include <stdlib.h>
  3
  4
5
6
7
       □ int main(){
             double numar;
  8
             numar = 10.1234:
  9
                                                              numar=10.123400
  10
             printf("numar=%f\n", numar);
 11
             printf("numar=%10f\n", numar);
                                                              numar= 10.123400
 12
             printf("numar=%012f\n", numar);
                                                              numar=00010.123400
 13
                                                              123.1235
 14
             printf("%.4f\n",123.1234567);
                                                              00001000
 15
             printf("%3.8d\n",1000);
                                                                       1000
 16
             printf("%10d\n",1000);
                                                              1000
             printf("%-10d\n",1000);
 17
                                                              Acesta este un
             printf("%10.15s\n", "Acesta este un test simplu");
 18
 19
  20
             return 0:
  21
  22
```

□ exemplu:

```
printf("valoarea lui x este: %-4.2f\n",3.14);
printf("x=%i, y=%f, x=%o, x=%#x\n",15,3.14,15,15);
printf("c= %c, c=%d\n",'%','%');
printf("sir de caractere: %s\n", "ana are mere");
printf("\\ \" \' \n");
```

```
valoarea lui x este: 3.14
x=15, y=3.140000, x=17, x=0xf
c= %, c=37
sir de caractere: ana are mere
\ " '
```

prototipul funcției:

int scanf(const char * format ,adresa1, adresa2, ...);
unde:

- □ **format** este un șir de caractere ce definește textele și formatele datelor care se citesc de la tastatură
- adresa1, adresa2,... sunt adresele zonelor din memorie în care se păstrează datele citite după ce au fost convertite din reprezentarea lor externă în reprezentare internă.
- funcția scanf întoarce numărul de câmpuri citite si depuse la adresele din listă. Dacă nu s-a stocat nici o valoare, funcția întoarce 0.

- șirul de formatare (format) poate include următoarele elemente:
 - □ spațiu alb: funcția citește și ignoră spațiile albe (spațiu, tab, linie nouă) înaintea următorului caracter diferit de spațiu
 - caracter diferit de spaţiu, cu excepţia caracterului %: funcţia citeşte următorul caracter de la intrare şi îl compară cu caracterul specificat în şirul de formatare
 - □ dacă se potrivește, funcția are succes și trece mai departe la citirea următorului caracter din intrare
 - dacă nu se potrivește, funcția eșuează și lasă următoarele caractere din intrare nepreluate

```
main.c
     #include <stdio.h>
     #include <stdlib.h>
  3
     int main()
  5 + {
  6
         int n,a;float m;
         scanf("%d %f",&n,&m);
                                            n=25 m=3.2
  8
          printf("n=%d\n m=%f\n",n,m);
  9
                                            n = 25
         printf("n=");
 10
                                            m=3.200000
 11
         scanf("%d",&n);
                                            n=100
 12
 13
         printf("m=");
                                            m = i37
         a=scanf("%f",&m);
 14
                                            a = 0
          printf("a=%d",a);
 15
 16
 17
         return 0;
 18 }
```

```
nain.c
    #include <stdio.h>
    #include <stdlib.h>
 3
    int main()
 5 +
 6
        int a,b;char c;
        for(;;)
 7
 8 -
          printf("Introduceti 2 numere intregi\n");
 9
          if(scanf("%d %d",&a,&b)==2)
10
            break;
11
          else
12
            while(c=getchar()!='\n'&&c!=EOF);
13
14
15
        printf("am citit 2 numere: %d si %d\n",a,b);
16
17
        return 0;
18
19
                                    Introduceti 2 numere intregi
                                    3 a
                                    Introduceti 2 numere intregi
                                   4 2 3
                                   am citit 2 numere: 4 si 2
```

Cursul 5

- 1. Etapele realizării unui program C
- 2. Directive de preprocesare. Macrodefiniții
- 3. Funcții de citire/scriere

Cursul 6

- 1. Fișiere: noțiuni generale
- 2. Fișiere text: funcții specifice de manipulare
- 3. Funcții